Drukowane na prawach rękopisu

BIULETYN
SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH

Nr 4—(8) 19 kwietnia 1938 r. Rok II

ZE ZWIĄZKU DZIENNIKARZY RP

WALNY ZJAZD ZDRP

Wydział Wykonawczy ZDRP postanowił zaproponować Zarządowi Głównemu zwołanie Walnego Zjazdu ZDRP do Warszawy na dzień 15 maja rb.

ECHA WYPADKÓW WILEŃSKICH

Na posiedzeniu, odbytem w dniu 12 kwietnia 1938 r., Wydział Wykonawczy ZDRP przyjął z zadowoleniem do wiadomości fakt uniewinnienia przez Sąd Okręgowy w Warszawie kol. Aleksandra Zwierzyńskiego z zarzutów stawianych mu przez Urząd Prokuratorski z art.152 kod. karn.

Kontynuując akcję, związaną z wypadkami wileńskimi, po rozmowie z p. premierem Składkowskim w dniu 22 lutego r. b. (patrz Biuletyn Nr 3/7), Wydział Wykonawczy delegował kol. Kozłowskiego do wiceministra spraw wewnętrznych p. Nakoniecznikow-Klukowskiego, który przyjął go w dniu 9 marca r. b. w Senacie podczas rozprawy nad budżetem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Dłuższa rozmowa zakończyła się oświadczeniem p. wiceministra, że w sprawie osadzenia kol. kol. Kownackiego i Łochtina w Berezie, jako zależnej od samego p. premiera będzie mógł udzielić odpowiedzi mniej więcej za tydzień. Dnia 17 marca r. b. otrzymał Wydział Wykonawczy wiadomość, że sprawa jest na dobrej drodze, dnia 19 marca r. b. w godzinach przedpołudniowych otrzymał Wydział bezpośrednio z kancelarii p. wiceministra zawiadomienie, że kol. kol. Kownackiego i Łochtina wypuszczono z miejsca odosobnienia.

W wyniku takiego zakończenia sprawy udali się kol. kol. Wierzyński i Kozłowski do p. wiceministra Nakoniecznikow-Klukowskiego, aby złożyć mu w imieniu Związku podziękowanie. Wspomniana delegacja złożyła również bilety nieobecnemu w biurze p. dyrektorowi Żyborskiemu. Uprzednio przedstawiciele Związku podziękowali p. premierowi podczas herbatki w Prezydium Rady Ministrów dnia 22 marca r. b.

* * *

Urząd prokuratorski zapowiedział wniesienie skargi apelacyjnej przeciw wyrokowi uniewinniającemu red. Zwierzyńskiego.

WERYFIKACJA W SYNDYKACIE WILEŃSKIM

Dnia 7 kwietnia r. b. bawił w Wilnie w charakterze delegata Wydziału Wykonawczego kol. M. Kozłowski, który przeprowadził weryfikację listy członków Syndykatu Dziennikarzy Wileńskich. Sprawę 5 członków, których związek z pracą dziennikarską w ostatnich czasach uległ pewnemu rozluźnieniu, przekazano Zarządowi Głównemu ZDRP do rozstrzygnięcia.

Z ZARZĄDU SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH

Dnia 21 marca r. b. odbyło się posiedzenie Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, na którym załatwiono 14 punktów porządku dziennego.

Zarząd m. in. przyjął do wiadomości fakt podpisania układu zbiorowego przez ministra opieki społecznej oraz zaakceptował stanowisko zajęte przez Prezydium S. D. W. na Walnym Zebraniu Absolwentów Szkoły Dziennikarskiej, zwołanym w sprawie układu zbiorowego.

Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich powierzył kol. Krzepkowskiemu i Sydze reprezentowanie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich na walnym zgromadzeniu Związku Dziennikarzy Filmowych, która to organizacja zdąża do oparcia się na zasadach organizacyjnych, przewidzianych statutem Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich.

Zarząd Syndykatu zapoznał się z sytuacją wytworzoną w „Kurierze Codziennym 5 Groszy" po ustanowieniu sekwestru i postanowił zwrócić się w tej sprawie do prezesa Sądu Apelacyjnego.

Zarząd postanowił zwołać Walne Zgromadzenie SDW w dn. 8 lub 15 maja, polecając Prezydium SDW ustalenie daty ostatecznej.

Zarząd postanowił zwrócić się do Wydziału Wykonawczego ZDRP o rozważenie na najbliższym Walnym Zjeździe ZDRP sprawy przynależności do organizacji dziennikarskich pracowników rozpoczynających swą pracę dziennikarską od udziału w Dzienniku Radiowym.

Zarząd przyjął wnioski skarbnika w sprawie udzielenia doraźnej zapomogi jednemu z dziennikarzy, znajdującemu się w ciężkim położeniu materialnym oraz w sprawie skreślenia z listy członków dziennikarzy, zalegających ze składkami członkowskimi.

Inne ważniejsze sprawy załatwione przez Zarząd podajemy w odpowiednich działach „Biuletynu".

UKŁAD ZBIOROWY W DZIENNIKARSTWIE

PRZYJĘCIE U PREZESA RADY MINISTRÓW

P. minister Opieki Społecznej Marian Zyndram-Kościałkowski nadał w dn. 20 marca układowi zbiorowemu pracy w zawodzie dziennikarskim, zawartemu między Związkiem Wydawców dzienników i czasopism a Związkiem Dziennikarzy R. P. moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich wydawnictw o typie dziennika na całym obszarze Rzplitej.

W związku z nadaniem mocy obowiązującej układowi zbiorowemu pracy w zawodzie dziennikarskim pomiędzy Związkiem Wydawców a Związkiem Dziennikarzy R. P. p. prezes Rady Ministrów gen. Sławoj-Składkowski podejmował dn. 22 marca r. b. w Prezydium Rady Ministrów herbatą władze obu zawierających układ organizacyj.

Na herbacie obecni byli: pp. minister Opieki Społecznej Kościałkowski, podsekretarz stanu w Min. Spraw Wewnętrznych Nakoniecznikow-Klukowski, podsekretarz stanu w Min. Spr. Wewn. Korsak, wyżsi urzędnicy Prezydium Rady Ministrów, Min. Opieki Społecznej, Min. Spraw Wewnętrznych, Min. Spraw Zagranicznych oraz referenci prasowi poszczególnych ministerstw.

Podczas przyjęcia przemówił prezes Związku Dziennikarzy R. P. M. Ścieżyński, składając p. premierowi Sławoj-Składkowskiemu i min. Kościałkowskiemu podziękowanie za opiekę i pomoc w zawarciu układu.

Na przemówienie to odpowiedział p. prezes Rady ministrów gen. Sławoj-Składkowski, podkreślając sprawność i szybkość, z jaką strony doszły do porozumienia w swych sprawach zawodowych.

UKONSTYTUOWANIE KOMISJI MIESZANYCH

Z dniem 1 kwietnia rb., tj. z dniem wejścia w życie układu zbiorowego pracy w zawodzie dziennikarskim ukonstytuowane zostały cztery mieszane komisje dziennikarsko - wydawnicze, których istnienie przewiduje układ, a mianowicie: komisja 1) Kwalifikacyjna — przewodniczący kol. H. Wierzyński, 2) Odwoławcza — przewodniczący kol. St. Grostern, 3) Rozjemcza — przewodniczący kol. W. Giełżyński, 4) Emerytalna — przewodniczący kol. Wł. Dunin-Wąsowicz.

UMOWY INDYWIDUALNE W DZIENNIKARSTWIE WARSZAWSKIM

Dnia 30 marca br. do Prezydium Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich zwrócili się trzej członkowie Syndykatu, współpracownicy „Domu Prasy", z zawiadomieniem, że wydawnictwo przedłożyło im do podpisania umowę indywidualną, sprzeczną ich zdaniem z zasadniczymi tezami obowiązującego układu zbiorowego. Wobec wagi sprawy Prezydium SDW zwołało na dzień 31 marca rb., na godz. 11 rano nadzwyczajne posiedzenie Zarządu. Zarząd po zapoznaniu się z tekstem projektowanej umowy indywidualnej orzekł, że projekt umowy jest sprzeczny z podpisanym układem zbiorowym, wobec czego koledzy umowy tej nie powinni przyjmować.

Ze względu na to, że Komisja Rozjemcza, przewidziana układem zbiorowym w dniu 31 marca nie była jeszcze powołana, Zarząd Syndykatu skierował sprawę do Komisji Porozumiewawczej Związku Dziennikarzy i Związku Wydawców.

Wydawnictwo „Dom Prasy" przedłożony projekt umów indywidualnych wycofało, utrzymując w mocy wymówienia dla trzech członków Syndykatu wraz z zapowiedzią zawarcia z nimi nowych umów.

*

W związku ze sprawą realizacji układu zbiorowego Komisja Zawodowa Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich rozesłała do delegatów i członków Syndykatu poniższy okólnik:

„W myśl § 2 art. 21 Układu Zbiorowego Pracy, zawartego przez Związek Wydawców Dzienników i Czasopism i Związek Dziennikarzy RP: „wzór ramowy umowy o pracę dziennikarza sporządzą uczestnicy Układu". Uczestnicy Układu w myśl tego postanowienia przystąpili do sporządzenia wzoru umowy indywidualnej o pracy dziennikarza. Z chwilą gdy praca nad tym wzorem będzie zakończona, tekst podamy do wiadomości Sz. Kolegów. Dopóki wzór taki nie został zgodnie ustalony, prosimy Sz. Kolegów o porozumiewanie się z organizacją co do tekstów proponowanych ewentualnie umów indywidualnych.

Jednocześnie przypominamy, że w myśl statutu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, wszyscy członkowie organizacji są obowiązani do solidarnej obrony interesów zawodowych dziennikarstwa pod rygorem odpowiedzialności organizacyjnej".

INTERWENCJA W SPRAWIE ZAMKNIĘCIA WYDAWNICTWA „NOWA PRAWDA"

Dnia 21 marca na posiedzeniu Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich członkowie i delegaci redakcji „Nowej Prawdy" przedstawili położenie wydawnictwa „Nowa Prawda", której dwa dodatki nadzwyczajne uległy konfiskacie, po czym wszystkie kolejne numery na skutek zarządzeń władz administracyjnych nie mogły się ukazywać. Zarząd postanowił interweniować w tej sprawie u władz administracyjnych m. st. Warszawy.

Dnia 22 marca prezes Grostern zwrócił się w tej sprawie do komisarza Rządu p. wojewody Jaroszewicza, który oświadczył, że wydawnictwo powinno w tej sprawie zwrócić się do Departamentu Politycznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Prezydium Związku Dziennikarzy RP, w porozumieniu z Prezydium Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich na przyjęciu w Prezydium Rady Ministrów w dniu 22 marca po południu zwróciło się w sprawie losów „Nowej Prawdy" do podsekretarza stanu p. Nakoniecznikowa-Klukowskiego, który skierował prezesa Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich do naczelnika wydziału prasowego MSWewn. radcy Piotrowicza.

Prezes Grostern wręczył radcy Piotrowiczowi oświadczenie otrzymane od współpracowników „Nowej Prawdy", następnego zaś dnia otrzymał zawiadomienie, że sprawa „Nowej Prawdy" znajdzie rozstrzygnięcie w drodze wyroku sądowego. Dn. 23 marca na posiedzeniu niejawnym Sądu Okręgowego w Warszawie zapadła decyzja o zawieszeniu dziennika „Nowa Prawda".

O SPRAWOZDANIE Z PROCESU SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH CONTRA „MERKURJUSZ POLSKI"

Na dz. 29 marca rb. wyznaczona była w Sądzie Okręgowym w Warszawie rozprawa z oskarżenia, wniesionego przez Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich przeciwko redaktorowi „Merkuriusza Polskiego" p. Babińskiemu o zniesławienie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, które znalazło wyraz w artykule „Merkuriusza Polskiego" z dnia 24 czerwca 1937 r. zarzucającym Syndykatowi Dziennikarzy Warszawskich ukrywanie korupcji wśród dziennikarzy.

Sprawa początkiem swoim sięga m. sierpnia r. 1936. Poprzedni Zarząd Syndykatu skierował do Sądu Dziennikarskiego sprawę nie członka Syndykatu Juliana Babińskiego, redaktora „Merkuriusza Polskiego", który na łamach tego czasopisma postawił dziennikarzom warszawskim, w szczególności sprawozdawcom miejskim zarzuty o działania nieetyczne, nie wymieniając nazwisk żadnego z dziennikarzy i nie precyzując stawianych zarzutów. Zarządowi Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich chodziło nie o oddanie p. Babińskiego pod sąd, ale o to, by p. Babiński złożył bezpośrednio Sądowi Dziennikarskiemu informacje, które by mogły stanowić podstawę dla wdrożenia dochodzeń przeciwko dziennikarzom, oskarżonym przez p. Babińskiego o czyny nieetyczne.

P. Babiński zgodził się początkowo stanąć przed Sądem Syndykatu Warszawskiego, ale następnie ani ustnie, ani na piśmie oskarżeń swoich nie sformułował. Wobec powyższego Sąd Dziennikarski powziął następującą uchwałę:

„Wobec wykrętnego uchylania się p. Juliana Babińskiego, redaktora „Merkuriusza Polskiego" od przybycia na sesję Sądu, a to w formie insynuacji nie już przeciw poszczególnym dziennikarzom, lecz przeciw Zarządowi Syndykatu i Sądowi, Sąd uważa, iż dalsze usiłowanie otrzymania informacji od p. Babińskiego byłoby bezcelowe. Z jego listu, skierowanego do Sądu wynika zresztą, że zarzuty zawarte w „Merkuriuszu Polskim" z dnia 30 sierpnia 1936 r. p. Babiński również opierał na tym, co mu gdzieś tam ktoś powiedział". Orzeczenie powyższe Zarząd Syndykatu podał do wiadomości publicznej.

Wobec tego, że p. Babiński na łamach „Merkuriusza Polskiego", prowadząc dalszą kampanię na temat, od którego wyjaśnienia przed Sądem Dziennikarskim uchylił się, zamieścił wspomniany już artykuł z dnia 24 czerwca, zawierający wyraźne cechy zniesławienia organizacji Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, Zarząd uchwałą z dnia 28 lipca 1937 r., postanowił sprawę skierować do sądu państwowego i prowadzenie sprawy powierzył mec. Szurlejowi, który uprzejmie podjął się obrony interesów moralnych Syndykatu Warszawskiego przed sądem.

Wyznaczona na 29 marca rozprawa sądowa ograniczyła się do wyjaśnienia kwestii zgłoszonych świadków i została odroczona z powodu nie stawienia się niektórych świadków i zgłoszenia nowych.

*

Dnia 29 marca w dzienniku „ABC" ukazała się notatka, zawierająca informację, zapowiadającą powyższy proces. Wobec treści tej notatki 8 członków Zarządu SDW zwróciło się do Prezydium o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Zarządu Syndykatu w myśl art. 17 statutu SDW. Jednocześnie zaś wpłynęło do Prezydium w tej samej sprawie pismo wiceprezesa Związku Dziennikarzy RP, kol. Witolda Giełżyńskiego.

Posiedzenie Zarządu SDW odbyło się w dn. 1.4. r. b.

Po wyczerpującej dyskusji kol. Włodek, delegat zespołu redakcyjnego „ABC", zgłosił do protokółu następujące wyjaśnienie:

„Delegat redakcji „ABC" oświadcza, że redakcja nie miała zamiaru obrazy czy zaatakowania SDW z okazji notatki o procesie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich z p. Julianem Babińskim, a szczegóły nieścisłe w treści notatki, do których redakcja nie przywiązywała wagi, wkradły się wskutek błędnych informacji".

Zarząd SDW przyjął oświadczenie delegata redakcji „ABC", kol. Włodka do wiadomości i zwrócił się do niego o spowodowanie zamieszczenia na łamach „ABC" wzmianki, zawierającej istotną treść powyższego oświadczenia, powierzając ustalenie tekstu tej wzmianki kol. Włodkowi w porozumieniu z wiceprezesem kol. Grzegorczykiem.

W dniu 8 kwietnia 1938 r. wydawnictwo „ABC" pomieściło pt. „Syndykat Dziennikarzy contra „Merkuriusz Polski" poniższą wzmiankę:

„Ponieważ treść naszej notatki z 29 ub. m. pt. „Proces znanego publicysty z Zarządem Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich wywołała w pewnych kołach dziennikarskich wrażenie, jakoby była wyrazem zapatrywania naszej redakcji, wyjaśniamy, że we wspomnianej notatce cytowaliśmy jedynie stanowisko, zajęte przez „Merkuriusza Polskiego", nie formułując od siebie zarzutów w stosunku do organizacji".

RUCH CZŁONKÓW

1. KANDYDACI NA CZŁONKÓW

Zgodnie z art. 9 statutu Związku Dziennikarzy Rp. Zarząd SDW na posiedzeniu w dniu 21 marca rb. przesłał do Wydziału Wykonawczego ZDRP kandydatury następujących kolegów, którzy po odbyciu okresu aplikacji zgłosili się na członków Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich: Zbigniewa Mitznera („Dziennik Ludowy"), Marii Piotrowskiej (PAT), Eustachego Czekalskiego (PAT) i Stanisława Salińskiego („Kurier Czerwony").

2. APLIKANCI PRZYJĘCI

Zarząd SDW w dniu 21 marca rb. przyjął na aplikantów następujących kolegów: Janusza Makowskiego („Kurier Poranny"), Mieczysława Fleszara („Gazeta Polska"), Alberta Sumińskiego (ATE), Lecha Pietrzaka („Kurier Poranny"), Jana Chełmickiego („Gazeta Polska").

3. ZGŁOSZENIA NA APLIKANTÓW

Kandydatury na aplikantów SDW zgłosili koledzy: Jerzy Pietrkiewicz („Polska Zbrojna"), Jerzy Hübner („Polska Zbrojna"), ks. Zygmunt Kaczyński („KAP), Roman Stanisław Zalewski („Kurier Poranny"), Antoni Jan Bogusławski („Kurier Warszawski"), Władysław Krzemiński („Dom Prasy"), Ju-

liusz Adam Pollack („Kurier Czerwony"), Jerzy Dostatni („Kurier Czerwony"), Mieczysław Aleksandrowicz („Kurier Czerwony"), Andrzej Niklewicz („Warszawski Dziennik Narodowy").

UWAGA: Koledzy, którzy w sprawie powyżej wymienionych zgłoszeń na członków oraz aplikantów SDW mają jakiekolwiek zastrzeżenia lub uwagi, proszeni są o złożenie ich w Prezydium Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich.

INFORMACJE RÓŻNE

UTRUDNIENIA PRZY WYKONYWANIU ZAWODU DZIENNIKARSKIEGO

Zarząd Syndykatu w dn. 21 marca rb. rozważył odpowiedź Głównego Komendanta Policji w sprawie kol. Miciukiewicza. Swojego czasu Wydział Wykonawczy Związku ZDRP na wniosek Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich interweniował w sprawie zachowania się policji wobec kol. Miciukiewicza. Główny Komendant Policji w odpowiedzi na interwencję Wydziału Wykonawczego powiadomił, że przeprowadzone badania nie stwierdziły, aby zachowanie się policji było niewłaściwe. Wobec tej odpowiedzi Zarząd uważa dalszą interwencję w tej sprawie za bezprzedmiotową.

Zarząd zapoznał się z pismem jednego ze współpracowników „Domu Prasy" w sprawie zachowania się policji wobec niego w dniu 19 marca 1938 r. Pismo stwierdza, że urzędujący komisarz policji nie dopuścił dziennikarza do wykonywania obowiązków dziennikarskich. Komisarz policji odmówił podania swego nazwiska, do czego w myśl rozporządzenia swej władzy był obowiązany. Zarząd SDW stosownie do zalecenia Wydziału Wykonawczego, aby wszelkie tego rodzaju fakty natychmiast komunikowano, odpis pisma przesłał do Wydziału Wykonawczego z prośbą o rozważenie tej sprawy i poczynienie odpowiednich kroków.

ZMIANA STATUTU KLUBU SPR. PARLAMENTARNYCH

Dn. 8 kwietnia r. b. odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie Klubu Sprawozdawców Parlamentarnych; walne zgromadzenie jednomyślnie przyjęło zmiany zaprojektowane przez Zarząd Klubu do statutu Klubu Spr. Parl.

Z KLUBU SPRAWOZDAWCÓW LOTNICZYCH

W ramach akcji naukowej, zorganizowanej przez Klub Sprawozdawców Lotniczych w Warszawie odbyły się ostatnio cztery odczyty: Dowódcy Lotnictwa gen. bryg. Rayskiego pt. „Polityka prototypów", mjr. pil. Jerzego Bajana — „Cechy pilota", mjr. Madejskiego — „Wyszkolenie pilota" oraz kpt. Łuczyńskiego— „Lotnictwo sowieckie".

Poza tym Klub zorganizował wycieczkę na Lotnisko na Okęciu, gdzie odbył się pokaz samolotu bombardowego „P—37", połączony z lotem na tym samolocie; następnie odbyła się wycieczka do portu lotniczego i lot nocny nad Warszawą na samolocie komunikacyjnym „Lockheed". Poza tym członkowie Klubu wzięli udział w wycieczce do fabryki samolotów w Białej Podlaskiej oraz do Lublina.

W ramach akcji tworzenia bibliotek podręcznych doręczono wszystkim Członkom Klubu nowe wydawnictwa lotnicze, mianowicie: „Stosowana mechanika lotu", „Instrukcja pilotażu" oraz „Lotnicze przyrządy pokładowe".

Program prac na najbliższy okres obejmuje wycieczkę do fabryki samolotów w Lublinie i na Okęciu, lot na nowym samolocie komunikacyjnym, pokaz nowego samolotu komunikacyjnego typu „Lockheed", wycieczkę doroczną na Święto Szkoły Podchorążych Lotnictwa i wykłady poświęcone cechom pilota oraz charakterystykom lotnictwa wojskowego w Niemczech, Włoszech, Anglii i Ameryce.

Redakcja „Biuletynu" mieści się w lokalu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, ul. Wiejska — gmach Sejmu, Tel. 9-81-81.

Wydawca w imieniu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich: WŁADYSŁAW ZYGLARSKI

Redaktor odpowiedzialny: JERZY NOWAKOWSKI

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA" Warszawa, Sienna 15